

ΛΗΔΑ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Πολεμικές μηχανές απ' τό μέλλον

Ή από 8-18 Αυγούστου, σ' έναν πολύ όμορφο κήπο στις Σπέτσες, ή Λήδα παρουσιάζει τήν τελευταία της δουλειά, «Πολεμικές Μηχανές από τό Μέλλον». Γλυπτά από ξύλο, μέταλλο και πέτρα πού ίσως δέν θυμίζουν πόλεμο (όπως τόν έννοοῦμε), έμπεριέχουν ώστόσο άπόηχους άπό «έσωτερικούς πολέμους» — ή μπορεί άπλως έτσι νά μοῦ φαίνεται έμένα. Χρησιμοποιεί στή δουλειά της όλη σχεδόν τήν γκάμα τών υλικών τής γής:

— Ξύλο, μέταλλο και πέτρα. Είναι φυσικά υλικά. Μ' ένδιέφεραν πάντα τά ζωντανά υλικά περισσότερο άπό τά άδρανή. Κυρίως τό ξύλο. Τά προηγούμενα γλυπτά μου είχανε πολλά στοιχεία μέ έπιθετική σχέση μεταξύ τους, τήν όποία όμως δέν είχα τό χρόνο νά τήν φτάσω ως εκεί πού ήθελα. Ή υπόθεση τής κλίμακας είναι καθοριστική — τότε δούλευα μέ μεγάλα μεγέθη, τώρα μέ μικρότερα. Κάτι πού έκκρεμούσε άπό τήν προηγούμενη έκθεση ήταν οι περισσότερο πολύπλοκες φόρμες. Ξεκινάω συνήθως άπό ένα ολόκληρο δέντρο (τά καμμένα δέντρα τών Σπετσών), πού τό κομματιάζω και δουλεύω πάνω σ' αυτό. Στή Φύση υπάρχουν άπό μόνες τους εξαιρετικά πολύπλοκες φόρμες, τίς όποιες καλοῦμαι νά υπερβώ — άν δέν υπερβώ τή Φύση,

τότε δέν κάνω τίποτ' άλλο παρά νά παρουσιάζω τή Φύση ως έχει. Κι ή Τέχνη... δέν πρόκειται περί αυτού. Μ' ένδιαφέρει νά φτιάξω αυτό τό όποιο δέν υπάρχει. Ή φυσική φόρμα έχει μεταφραστεί σέ μία γλώσσα προσωπική, δικιά μου. Τά έργα λέγονται «Πολεμικές μηχανές από τό μέλλον». Δέν έννοώ μελλοντολογικές — καμιά σχέση μέ Science Fiction. Είναι σάν νά 'χω φτιάξει ένα απολίθωμα τώρα, πού θά βρεθεί άργότερα και θά έρμηνευτεί. Σάν μηχανές, τά έργα μου φαίνονται εξαιρετικά μή λειτουργικές. Είναι άντιλειτουργικά άντικείμενα πού κουβαλάνε μία αίσθηση «πολεμικότητας». Αυτό έχει νά κάνει μάλλον μέ όσα συμβαίνουν γύρω μας τώρα, δέν μπορώ νά βρώ άλλη εξήγηση, δέν είμαι άνθρωπος πολεμοχαρής, άπλως κάποια στιγμή αρχίζοντας νά τά δουλεύω είχα τήν αίσθηση τής πολεμικής μηχανής. Έδώ και πάρα πολλά χρόνια δουλεύω άκόμα και μέ υλικά πού δέν δέχονται καμιά έπεξεργασία, μέ άμμο, χώματα, μούσκλια — έρεθίζουν σάν υλικά, αλλά δέν δίνω έμφαση στήν φυσικότητά τους, τά χρησιμοποιώ χωρίς οικολογικές επιφάσεις. Είναι μία προσωπική μου επιλογή, δέν άφορά άλλους. Μ' ένθουσιάζει τό γεγονός ότι κάποια υλικά έχουν μεγάλη διάρκεια, γιατί μέ έρεθίζει ή σχέση του υλικού μέ τό χρόνο.

Maviva Z